

[Arne Melchior]

man indgår en aftale, så er det »give and take«. Hr. Ivar Hansen skal ikke stille sig forbløffet an over, at det fungerer sådan, for han har levet med en kontrolminister og selv været kontrolminister for en anden, så han har nok mærket det på sin egen krop.

Det gør ikke noget, at hr. Dohrmann ikke forstår det og herfra proklamerer, at vi andre åbent har opgivet vores selvstændighed, det siger jeg ikke noget til; hr. Dohrmann er jo ikke vant til at gøre politisk gerning og tage ansvar, men det er hr. Ivar Hansen, og det er venstre. Og derfor for syttende gang: I skulle holde jer for gode til det dér.

Og så bare til sidst: jeg har ikke sagt, at takket være CD blev denne skat kun 1-årig. Igen en fordrejning af klare ord. Jeg har oplyst hr. Ivar Hansen om, at det er et led i forliget, at dette forslag, som var 1-årigt, ikke bliver genfremsat. Jeg troede, hr. Ivar Hansen havde fantasi til at forestille sig, hvad der var sket, hvis ikke der var blevet et fast forlig: så var regeringen gået ned i salen og havde skullet krydse sig igennem, sådan som det skete i december måned. Hvad skulle have hindret skatteministeren og regeringen i også at prøve med denne lov, som der jo altså var flertal for i december og sandsynligvis – da det er det samme folketing – også ville være flertal for nu? Derfor fandt jeg, at det var berettiget at give den oplysning, at så erhvervsvenligt er det faktisk, at det altså nu ikke vil ske som en delfølge af forliget. Det er ikke noget, CD skal have ære af; det er de 4 partier lige gode om. Men det er sandelig ikke berettiget for nogen, der taler landbrugets sag, at håne os for det resultat.

Flygaard (DR):

Man kan selvfølgelig altid diskutere, hvor stor stemmeforskel der skal være, for at man vil tale om et komfortabelt flertal eller et stort flertal. Hvis vi går tilbage til afstemningen i december, så blev loven vedtaget med 85 stemmer mod 74, og der var 10, der undlod at stemme. Nu synes der i hvert fald efter de udtalelser, der er faldet, at være et noget større flertal. Det er rigtigt, at retsforbundets folketingsgruppe i december var delt i den forstand, at vi var 4, der stemte for det foreliggende forslag, medens et enkelt medlem undlod at stemme.

Dernæst vil jeg gerne komme med et par bemærkninger til hr. Niels Anker Kofoed. Jeg påhørte med megen interesse den redegørelse, hr. Niels Anker Kofoed gav om den faldende mælkeproduktion, men jeg blev ikke helt klar over, hvad baggrunden for den faldende mælkeproduktion egentlig er. Jeg har lidt svært ved at forestille mig, at det er landbrugsgrundskylden, der kan forklare den faldende mælkeproduktion. Efter min opfattelse er det i langt højere grad de landbrugsordninger, man har inden for fællesmarkedet, som ikke fungerer tilfredsstillende, som bærer deres store del af skylden og måske endda hele skylden for den skæve udvikling, man har fået på det pågældende område. At udviklingen er skæv, vil jeg da gerne give hr. Niels Anker Kofoed ret i.

Endelig vil jeg godt knytte den bemærkning til spørgsmålet om at opkræve grundskyld, at vi har tidligere fra denne talerstol sagt, og jeg vil gerne igen give udtryk for det, at jo mere grundskyld vi kan få, og jo mere ensartet grundskyld vi kan få, jo større pris vil vi sætte på den. Men det ændrer vel ikke noget i det faktiske forhold, at grundskylden ud fra en effektivitetsbetragtning virker positiv i den forstand, at man i mindre omfang ved en grundskyldslovgivning kan tillade sig at lade et stykke jord ligge brak, end man kan, hvor man har indkomstbeskatning.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg har først lige en bemærkning til skatteministeren, der henviste til nogle udtalelser af landbrugsministeren. Ja men jeg har forsøgt at manuducere skatteministeren, for de oplysninger, jeg har givet skatteministeren i dag, er oplysninger, som landbrugsministeriets økonomiske institut har givet, og de er åbenbart givet på et senere tidspunkt end dem, skatteministeren går ud fra. De viser, at der ikke blev noget nettoprovenu af devalueringen.

Så skal jeg sige om den erhvervspolitiske debat, at jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke vil erkende, at dette var en særskat ud over andre skatter, som kun landbrugserhvervet blev pålagt, fordi man troede, at landbruket kom til at tjene ekstra penge. Havde man så lavet det efterfølgende: hvis I tjener penge, så skal I betale ekstra. Men før man vidste det, pålagde man netop landbrugserhver-